

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

București
Nr. 5698/2005
18.10.2005

INTERPELARE

Adresată doamnei ministru al Ministerului Integrării Europene -
Anca Daniela Boagiu

De către domnul deputat **Ștefan Baban**, grupul parlamentar P.R.M. , și
prezentată în ședința Camerei Deputaților din data de 17.10.2005

CÂT NE COSTĂ INTEGRAREA?

De ceva vreme, românii și-au diminuat interesul și nerăbdarea față de aderarea României la U.E. Lucru surprinzător, având în vedere că toate guvernele instaurate de la 1990 au trâmbițat și au insistat, până la saturație, că singura șansă de salvare a acestei țări o reprezintă intrarea în marea familie europeană.

Cauzele care au dus la scăderea interesului populației din România față de această problemă sunt foarte ușor de explicat. Pentru cei mai mulți dintre cetățenii noștri, UE a semănat cu un cadou primit pentru bună purtare și pentru bunele rezultate obținute la testele ce au fost stabilite țării noastre. Ceea ce a scăpat vigilenței cetățenilor acestei țări reprezintă deficiențele acestui organism european, realitate crudă cu care se confruntă în prezent UE , cu luminile și umbrele ei.

Față de zigzagurile economiei de piață din România, ceea ce se întâmplă în UE reprezintă pentru țara noastră un adevărat paradis. Paradis, care analizat la rece și subiectiv, la realitatea autohtonă, rezultă că nicăieri în lume nu există perfecțiune, deci nici în UE.

Disperarea produsă de o reformă care a semănat sărăcie, injustiție socială și stagnare economică, reformă care a fost propusă și aplicată pentru a adera la comunitatea statelor europene, a făcut ca după 15 ani de suferințe și lipsuri românii să considere că această bucată de zahăr, adică UE să devină una dintre cele mai mari vinovate de ceea ce se întâmplă în aceste momente în România. Indiferent de sumele alocate de UE, de proiectele viabile propuse de către aceasta, speranțele se leagă de integrare, dar în același timp și deziluziile și deznădejdea celor care suportă cel mai greu reformele obligatorii sunt dependente de cerințele

impuse de UE. În aceste condiții și având în vedere experiența de cel puțin 2 ani a țărilor din fostul bloc socialist care au acces în această uniune, românii au ajuns la concluzia, cred eu realistă, că țara noastră nu este încă pregătită pentru aderare, și acest lucru nu mai reprezintă principala lor grijă și preocupare. Poate că a ajutat la această nepăsare instalată după eforturi supraomenești și lipsa dorinței unor cetățeni europeni de a-și vota propria Constituție, care implicit stabilea și accesarea țărilor est-europene (cele ce au mai rămas din blocul socialist) la UE, informațiile aduse în această vară de cetățenii români care trăiesc și muncesc pe meleaguri europene și care știu exact părerea europenilor despre România.

Pe de altă parte s-au înmulțit vocile și declarațiile vest europene unele chiar anonime care solicită ca aderarea României să mai întârzie cu 1 an. Poate climatul politic instabil și ezitant din România, poate stadiul nesatisfăcător al reformelor, dar și haosul politic existent pe scenele unor țări europene să fie principale cauze, cert este că din ce în ce mai multe personalități politice europene fac aluzie la clauza de salvagardare pentru România, deși oficialitățile nu vor să recunoască acest lucru, fiecare discurs politic fiind plin de laudele și meritele aferente eforturilor depuse pentru desăvârșirea procesului de aderare.

Sunt destule motive care i-au făcut pe români să-și mai diminueze optimismul față de procesul de aderare și față de butoiul cu lapte și miere numit UE, iar acestea trebuie studiate pentru a se putea face față întrebărilor omului de rând precum și pentru a-l lămuri în ceea ce privește eforturile pe care trebuie să le facă și pentru cât timp.

Ceea ce nu știe cetățeanul de rând, acum la peste 1 an până la integrare, este cât va plăti pentru realizarea acestei premize. Este însă perfect conștient că nu vom primi gratis toate favorurile Europei și că timpul scadenței va veni foarte repede. Cetățeanul de rând este perfect conștient de costurile integrării, știind că economia autohtonă nu are nici o șansă să concureze cu cea din occident.

Cetățeanul român are însă o mare problemă: vrea să știe cât va costa integrarea europeană, câți bani vom scote din buzunarul fiecăruia pentru a suporta această integrare, cât timp vom suferi pentru a reuși să ajungem din urmă țările europene și mai ales dacă va merita efortul făcut de fiecare în parte.

Doamnă ministru, cel dinaintea dumneavoastră care a deținut acest portofoliu, nu a avut șanse să clarifice toate aceste incertitudini. De aceea vă solicit să ne explicați, clar și concret, care sunt costurile integrării europene a României, ce sacrificii trebuie să facă cetățeanul obișnuit, ce beneficii aduce integrarea europeană, dar mai ales cum va fi viața românului după 2007, anul presupusei integrări. Dar ar fi bine ca totul să fie clar și pe înțelesul românului simplu, pentru că de vorbe pompoase și goale s-a cam săturat....

ȘTEFAN BABAN
DEPUTAT P.R.M. DE BOTOȘANI

